

blicament se'n té que no és cosa d'anar a la caça de secrets.

En quant a la paraula "servil" que uso, atribuïnt-la a l'esperit del Col·legi, ho faig, qualsevol se n'adona, per contraposició a l'esperit lliure del Sindicat, per quant aquest no ha de fer acatament més que a les lleis generals, i aquell ha de fer-ne a lleis i entitats especials i a multitud de persones constituïdes en autoritat. Es necessita haver perdut del tot la serenitat, per a deduir d'això que jo tracto de servils a les persones de la Junta del nostre Col·legi.

Jo sento molt, amic Garcia Tornel, l'haver hagut de tractar l'assumpte amb el to i els termes en què ho he fet. Em considero molt amic vostre, però primer és la veritat: *Amicus Plato sed magis omnia veritas*. Per altra part, ja ha estat qüestió de defensa personal, davant de la vostra investida. Jo m'alegro, amb tot i això, de la vostra indignació, en suposar que es posava en dubte el vostre esperit sindical. Això em demostra la vostra bona fe i que obràveu, si per cas, erradament o inconscientment, en el qual cas no hi ha falta.

Per la meva part, desitjaria donar per acabada la qüestió. Vós direu. Sigui com vulgui, us asseguro que per la meva part quedarà liquidada, sense que quedi en el meu esperit el més petit rastre de rencor, com espero no n'hi quedarà en el vostre.

Vostre afm. amic i company.

* * *

Al Dr. Canal.

Poques paraules tinc de dir-li.

En quant a l'acusació que fa al Sindicat de menysprear als companys forans, ja li ha contestat molt encertadament el Consell, genuí i legítim representant d'aquell. Només em permetré afegir-li, que una de les primeres preocupacions del Sindicat, així que es constituí, fou l'estudi de la delimitació dels partits mèdics, que tan directament afecta al company *forà*. I uso aquest nom habi-

tual, per a entendre'ns, però sense cap deix d'inferioritat, cosa que em sembla una suspicàcia de l'amic Canal. Jo he estat també *forà*, i mai per aquest sol fet, vaig considerar-me inferior als ciutadans. En un camp i en l'altre hi ha de tot. Personalment, i com a President del Sindicat, quan ho era, he predicat sempre, i ho he practicat en el possible, que tots els metges hàviem de considerar-nos formant una sola família, això és, que érem tots germans.

En quant a les queixes de què el Sindicat no els resol el problema de les conductes, i per això cerca el suport oficial, tingui paciència el Dr. Canal. ¿No veu que el Sindicat ha estat lligat de braços fins ara? ¿Creu que el ministre els hi resoldrà millor? ¿No es queixa de què el Col·legi oficial no els hi resolía? Precisament, perquè el Col·legi no ens resolía cap problema professional, va crear-se el Sindicat. ¿Encara no està escarmentat el doctor Canal? ¿O és que encara és massa jove per haver-ho viscut? De totes maneres, en aquest punt ja es posaran d'acord amb el seu company de Comissió, el Dr. Mestre i Miquel, que tants d'anys fa que es preocupa, amb competència no superada, d'aquesta qüestió.

Té raó el Dr. Canal. Efectivament tenia una idea confusa sobre la creació del cos de Metges Titulars. Com que jo personalment, no en tinc d'esperar res, no me n'he preocupat, fins que ell i els seus similars me'ls he trobat com un entrebanc i com a mostra d'aquest afany d'oficialitat.

He sentit a dir, i consti que ho recullo com a via d'informació, que s'anava a instaurar un uniforme i tot, no sé bé si pels inspectors municipals de sanitat, perquè si fos pels titulars n'hi hauria massa, i suposo que hi deurà anar, per tant l'espasa o quan menys l'espasí. ¿Veu l'amic Canal com jo no anava tan desencaminat, quan tenia la militarització? Un pas més i ja hi som. I si arribàveu a ésser els titulars els uniformats, com que serieu tants, amb un salt som a l'aquarterament, que és l'altre temor meu."